

Aar har ført ekstraordinære store Kvantiteter, men ved at vi har ført Kvantiteter til ekstraordinært høje Priser her til Landet. Navnlig har vi ført i visse Maaneder Raastoffer: Foderstoffer, Kul og i andre Maaneder store Beholdninger af færdige Varer til ekstraordinært høje Priser, paa Toppen af Prisbølgen, baade paa Toppen af Markedsprisbølgen og paa Toppen af Valutakursbølgen. Med andre Ord den ugunstige Betalingsbalance, det store Underskud, som lagt til det foregaaende Aars Underskud tilsammen vil bringe Underskuddet i disse to Aar op paa et Par Tusind Mill. Kr., skyldes for sidste Aars Vedkommende ikke Varemengden, men Vareprisen og den ugunstige Valutakurs. Jeg kan derfor ikke andet end paa ny beklage, at man ikke i Marts Maaned gik ind i en Politik, saaledes som foreslaaet, der vilde have bragt større Overblik over vor Indkøbspolitik og begrænset den paa rimelige Maade.

Imidlertid er vi jo nu meget langt fra alle de Overvejelser, som om dette Spørgsmaal har fundet Sted. Vi er meget langt fra den Tid, da man mente, at vi kan komme over Tidens Vanskeligheder ved mindre Forbrug og større Produktion. Jeg har allerede tidligere haft Lejlighed til at pege herpaa: Produktionen er ved at gaa i Staa, og Arbejdsløsheden stiger Dag for Dag, og med Hensyn til Forbruget lyder der ingenlunde mere fra de samme Kredse, som tidligere tilraadede større Produktion og mindre Forbrug, samme Opfordring. Det er i saa Henseende betegnende, at samtidig med, at man mener det hensigtsmæssigt at søge de dyre Kul hurtigst muligt kørt op eller brugt hurtigere, end man tidligere vilde have gjort, lyder der nu ogsaa direkte Opfordring til hurtigst muligt at bruge den dyre Hvede her i Landet. I den Skrivelse, hvori Landbrugsministeriet har opfordret til at hæve Rationeringen af Hvede, et Forslag, som er blevet tiltraadt fra alle Sider, motiveres dette ikke blot med, at der er nok af Hvede, men udtrykkeligt med, at det vilde være ønskeligt, at den danske Hvedebeholdning snarest muligt kan blive brugt op, for at man kan faa Lejlighed til at købe billigere Hvede udefra. Naar man har overmaade meget Hvede i Landet, saa meget, at man med Rimelighed kan anse det tilstrækkeligt til Forbruget, er det ikke noget Vidnesbyrd om overdreven Spareøkonomi, der giver sig Udtryk i dette: Lad os hurtigst muligt bruge den dyre Hvede for derefter at købe den billigere. Men dette er virkelig Motivering, og den har vakt nogen Forbavselse, ikke blot

hos mig, men ogsaa i andre Kredse indenfor Finansudvalget. Altsaa, vi er kommet meget langt bort fra de Synspunkter, som tidligere blev gjort gældende. Vi staar nu ligeoverfor en Standsning af Produktionen og samtidig en Stimulering af Forbruget.

Under disse Omstændigheder vil en Tilbagevenden til Diskussionen om den efter min Opfattelse forfejlede Valutapolitik, som har været ført, ikke kunne resultere i noget. Hvad Valutaen paa sit Højdepunkt har kostet Danmark, er betalt, det kan ikke indvindes. Det kan maaske en Gang gøres op; men det er ogsaa det højeste, man med Hensyn til dette kan opnaa: at tilvejebringe en regnskabsmæssig Opgørelse over, hvad denne forfejlede Politik kan antages at have kostet Landet.

Derimod vil der maaske være Lejlighed til i Anledning af hele den foreliggende Situation, og da det er Handelsministeriets Budget, der drøftes, at rette et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister i Anledning af en Tale, han for nylig har holdt i Aalborg. Jeg benytter det Referat af Talen, som er gengivet i hans Partiblad, „Aalborg Amts Tidende“. I denne Tale, som drejer sig om de vanskelige Forhold, udtaler Ministeren, at der kunde være Lejlighed til at yde Hjælp i Anledning af Krisetilstandene. Ministeren afviser først Tanken om Importforbud. Jeg skal bringe i det høje Tings Opmærksomhed, at den første, som har rejst Spørgsmaalet om Importforbud, var selve den højtærede Handelsminister, idet han i Juni Maaned, da Spørgsmaalet om Valutaforholdene drøftedes, udtalte, at der kunde være Tale om Importforbud. Han udtalte sig meget forbeholdent, han sagde, at det var ikke paa Regeringens Vegne, han talte, men han udkastede denne Tanke om Importforbud, som en kort Tid havde Succes indenfor Vestres Presse. En kort Tid var Venstre ikke uden Interesse for det af Handelsministeren saaledes fremkastede Spørgsmaal. Jeg gjorde opmærksom paa, at det tidligere Valutaråd havde fraa raadet Importforbudene, ogsaa under Henvisning til Udlandets Stilling; Handelsministeren svarede dertil, at han kunde forstaa Vanskelighederne, men besluttede man sig til Importforbud, maatte man overvinde disse Vanskeligheder fra Udlandet. Den højtærede Handelsminister var den første, der ligesom satte denne Føler om Importforbud frem og havde en kortvarig Tilslutning derpaa. Nu ser jeg, at han atter er kommet bort derfra — og atter heri er i Kontakt med sin Presse; det er jo heldigt,